

1932 - 2012



**80 let Klubu chovatelů králíků
Českých strakáčů**

Obsah

1.	Úvod	3
2.	Vznik plemene	3
3.	Založení Klubu	6
4.	Barevné rázy	8
4.1.	Černý	9
4.2.	Modrý	10
4.3.	Havanovitý	10
4.4.	Divoce zbarvený + Železitý	11
4.5.	Žlutý	13
4.6.	Madagaskarový + Želvrovinový	13
4.7.	Činčilový	15
4.8.	Černožlutý	15
4.9.	Modrožlutý	18
4.10.	Problematika náročnosti chovu barevných rázů ČS	19
5.	Standard plemene	21
5.1	První standard z roku 1927	21
5.2	Současný standard plemene	25
6.	Chovatelé	35
7.	Speciální výstavy strakáčů	40
8.	Použité zdroje	55

1. Úvod

Vážení přátelé, v roce 2012 jsme si připomněli 80. let od založení Klubu chovatelů králíků Českých strakáčů. Toto kulaté výročí nás vybízí ke vzpomínce na to, jaké okolnosti daly vzniknout našemu národnímu plemeni a zároveň dávají připomenout těžkou práci našich předchůdců, díky kterým se králík Český strakáč za uplynulých více než sto let stal ozdobou našich výstav a skutečnou perlou českého chovatelského umění.

Snad tedy následující řádky poslouží i jako malé zamyšlení nad tím, jak velký chovatelský odkaz ve svých králíkárnách máme a zároveň se nám stanou i závazkem pro další šlechtění našeho národního plemene.

2. Vznik plemene

Přesné okolnosti vzniku českého strakáče se dnes již nedozvíme, publikující autoři se však rámcově shodují, že český strakáč má své kořeny ve stájových králících chovaných v 19. století na českém venkově.

Jaroslav Dražan popisuje původ českého strakáče ve své knize Králík český strakáč následovně:

„Český králik stájový se choval na českém venkově od dob pradávných, ovšem způsobem naprosto neracionelním. Ubozí tito králíci byli vlastně trpěni jen ve chlévech pod dobyt看em, nikdo se o ně nestaral, nikdo je zvlášť nekrmil, sebrali si jen, co utrousil dobytek, nikdo nekontroloval jejich plemenitbu, byli to prostě vydědenci bez významu, kteří sloužili někde jako libůstka, jinde jako hračka hospodářovým dětem nebo čeledi. Maso jejich požívali lidé jen nejchudobnější, u mnohých byl k němu pocit'ován odpor s pověstí, že prý se stájoví králíci páří s potkany a krysami. Jejich maso nemělo také valné ceny, protože bylo prosyceno zápachem močůvky a zkaženého vzduchu, který byl nucen králik, chovaný pod dobyt看em, stále vdechovati. Králíci tito se pářili volně a samozřejmě krevně, kterýmžto vlivem dostávali nejružnější zbarvení. Tak se našli ve stájích králíci jednobarevní, žlutí, zaječí, modří, bílí, dále pak s částečně podobnou kresbou králíka holandského i různí strakáči, mezi nimi též černobílí. Tito černobílí strakáči dostávali při vybíjení většinou milost, neboť mezi venkovským lidem panovala domněnka, že černobílí strakatí králíci vypuzují ze stájí potkany. Strakáči tito se stále více rozšiřovali a vlivem krevní plemenitby se jejich strakatá barva asi ustálila. Původní strakáči neměli ovšem žádnou určitou kresbu, někteří byli strakatí méně, jiní více, někteří měli motýlka, jiní byli bez něho, část z nich měla místo úhoře celý hřbet bez bočních kreseb apod. To jsou tedy praotcové našeho ČS s ustálenou kresbou.“

Ze staré králíkářské literatury dále víme, že první písemná zmínka o strakatých králících se objevuje roku 1863 v článkách spisovatele J. Vřesnického. Až do začátku 20. století ale nebyli tehdejší čeští strakáči cílevědomě šlechtěni.

Po roce 1903 inicioval nestor českého králíkářství Jan V. Kálal osvětu ve šlechtění černobílých strakatých králíků. Až do roku 1910 byl původní český strakáč výsledkem zušlechtování pouze tuzemských zvířat bez použití krve anglických či německých strakáčů, kteří na našem území nebyli chováni. Tito první, tzv. „Kálalovi strakáči“, se v chovech udrželi do 1. světové války. Jednalo se o králíky menší až střední velikosti, spíše kratší a zavalitější, jemné kostry, širší a kratší hlavy s krátkými a vzpřímenými slechy, s přiléhavou a jemnou srstí, nenáročné, odolné, plodné a živého temperamentu. Původní hmotnost stájových strakáčů 2- 3 kg byla výběrem a lepšími životními podmínkami zvýšena na 3 – 4 kg. Kresba Kálalových strakáčů byla nevyrovnaná. Králíci vyhovovali nejvíce v kresbě hlavy, boční kresba byla slitá, často pláštěvá a úhoř začínal daleko za zátylím a často nedosahoval až k píрку.

Spolu s nově vznikajícím plemenem lze registrovat první snahy o sdružování jeho chovatelů. V době kolem roku 1908 se utvořila skupina chovatelů kolem „Prvního moravského králíkářského spolku“ se sídlem ve Zborovicích na Moravě, kteří chtěli chovat strakatého

králíka, zvaného „křížáka“, kdy kresba tvořila tak zvaný kříž. Později chtěli jiní chovatelé, seskupení okolo přítele F. Urbáška a časopisu „Moravský králikář“, chovat tak zvané „moravské strakáče“. Ani jedna z těchto iniciativ se však dlouhodobě neujala.

Přibližně od roku 1910 byly zejména v pohraničních okresech patrné snahy chovatelů křížit původní české strakáče o hmotnosti 3 – 4 kg s německými obrovitými strakáči mnohdy přesahujícími hmotnost 5 kg. Tímto křížením docházelo k postupnému stírání znaků mezi oběma plemeny. Po první světové válce se o chov původního typu českého strakáče snažili zejména přátelé Emil Hála a D. Rozkošný (jednalo se o tzv. typ strakáče Hály-Rozkošného, pro který S. Komzák navrhoval roku 1921 název český regenerovaný strakáč), ale postupně v českých chovech převládli němečtí obrovití strakáči, se kterými byli ti původní čeští hojně kříženi.

3. Založení Klubu

Založení speciálního klubu bylo vyvrcholením dlouhodobého společného úsilí chovatelů českého strakáče, kteří se snažili o sdružování šlechtitelů králíka ČS.

Již v roce 1914, přesněji 29. června, byl v Praze na Žižkově, v restauraci „U Zlatého soudku“, z iniciativy přítele V. Březinovského,

založen „Klub chovatelů českého strakáče“ při Klubu chovatelů belgického obra. Jednalo se tedy o společný klub těchto dvou plemen. První světová válka tuto slibně se rozvíjející činnost bohužel přerušila a po jejím skončení se již nepodařilo Klub obnovit.

Klub chovatelů českého strakáče byl tedy, vlastně již podruhé, ale tentokrát už jako samostatný, založen dne 20. listopadu 1932. První ustavující schůze se konala v Praze 7 u Výstaviště v restauraci „Tivoli“. Jejimi iniciátory byli hlavně přátelé J. Dražan, J. Rákos, B. Rejffř, F. Plecítý a další přední čeští chovatelé ČS, velkou zásluhu o vznik Klubu nese také tehdejší tajemník Českomoravské jednoty králíkářské, Jindřich Pichl. Prvním předsedou Klubu se stal přítel Jaroslav Dražan.

Klub si vytkl za úkol vrátit se k původnímu směru šlechtění, tedy středně velkému plemeni. Od roku 1933 zavedl Klub vlastní registraci, již o rok později byla při zemědělské výstavě uspořádána první samostatná expozice ČS.

Důležitost založení samostatného chovatelského klubu je patrná z toho, že v roce 1942, kdy by německými úřady rozpuštěn, měl Klub na 83 aktivních členů. Přes obtížnost tehdejší situace si někteří členové slíbili zachovat několik nejkvalitnějších jedinců, aby zajistili, že plemeno nezanikne. Hned týden po skončení 2. světové války, 12. 5. 1945, objeli chovatelé F. Pácalt a K. Kleiner na kole pražské chovatele

v Michli, Chodově, Šeberově a Kobylisích. Po následujících jednáních se 9. 9. 1945 uskutečnil sjezd Klubu, na kterém bylo přítomno 45 chovatelů. Předsedou byl zvolen J. Rákos.

Velký podíl na rozvoji českých strakáčů v poválečném období, měl výborný chovatel a posuzovatel František Mařík z Kladna. V době, kdy byl předsedou Klubu, se upevnila organizace jeho činnosti a zlepšila se koncepce fungování Klubu. Za jeho předsednictví byla v roce 1952 uspořádána i první speciální výstava českých strakáčů v Parku kultury a oddechu Julia Fučíka v Praze. Vystaveno bylo 130 zvířat. V témže roce se uskutečnila i jubilejní sjezd k 20. Výročí založení Klubu, kterého se zúčastnilo na 135 členů.

Od roku 1960 se plemeno dále rozvíjelo, byly šlechtěny nové barevné rázy a čeští strakáči byli vyváženi do Rakouska a Německa. Do současné doby bylo vyšlechtěno a uznáno 11 barevných rázů.

4. Barevné rázy

Již od prvopočátků chovu ČS byly zmiňovány i J. V. Kálalem kromě černého i další barevné rázy. Podobně Jan Machek ve Zvířeně 1934 uvádí: „ČS králík vyskytuje se v barvě černo, modro, zaječité i železité bílé, nejcennější z nich však jest černobílý, jednak pro jeho původnost, jednak pro ostré vyzírání barvy, ostře se vyražející.“

Všechny právě jmenované barvy strakáčů se mohly vyštěpovat v chovech černobílých českých strakáčů. Králíkům těchto barevných rázů se zřejmě nikdo nevěnoval a byly spíše přehlíženy – nikde není zmínka o samostatném chovu, vystavování nebo fotografiích, až do přelomu padesátých a šedesátých let minulého století. V tomto období byly postupně barevné rázy zařazovány do vzorníků. Například vzorník z roku 1959 už popisuje modré, žluté, madagaskarové, hnědé a divoké. Přesto ani tehdy nebyly tyto rázy (snad s výjimkou modrého) chovány.

Zastavme se proto nyní u každého z vzorníkem uznaných barevných rázů zvlášť.

4.1. Černý

Jedná se o nejzastoupenější barevný ráz ČS. Václav Branda (1998) odhaduje jeho podíl na celkovém stavu českých strakáčů na více než 90%. Dále také uvádí, že z toho plyne jeho největší exteriérová prošlechtěnost, co se všech barevných rázů ČS týká. Většina zvířat má velmi pěkný typ, kresba je velice vyrovnaná (zvláště kresba hlavy), také srst a barva kresby jsou na velice dobré úrovni. Jako nejzávažnější problém uvádí Branda tvar, především znatelné kyčelní kosti.

Vzhledem ke stáří výše zmíněné citace je třeba doplnit, že v dnešní době lze sehnat zvířata s velmi dobrým i výborným tvarem. Přeci jen je zde vidět jakýsi posun. Stále ale platí, že vystouplé kyčelní kosti trápí

mnoho chovů a je třeba i nadále zaměřit pozornost na zlepšování této vady.

4.2. Modrý

Je druhým nejrozšířenějším barevným rázem ČS. Branda jeho vznik uvádí jako náhodný, kdy se modří jedinci objevili v chovu ČSč, což je možné i z genetického hlediska. Kvalitou se blíží k ČSč. Martinec dodává, že znaky tvaru a typu jsou u obou rázů velmi podobné, problémem bývá jen světlý lem uší (až bílé skupinky), který se objevuje častěji. Jako nejvýznamnější chovatele v minulosti doplňuje Františka Šaldu a S. Šimečka z Hovorán.

4.3. Havanovitý

Patří k novějším barevným rázům a jeho vyšlechtění bylo naprosto cílené. Martinec uvádí: O vznik toho rázu se zasloužil především František Švejda ze Slatiňan, který koncem padesátých a v šedesátých letech 20. století zorganizoval šlechtění za přispění dalších chovatelů. Křížením ČSč a havanských králíků zejména v počátcích a následnou trpělivou dlouholetou šlechtitelskou prací, přivedl havanovitého strakáče na první místo v barevných rázech, což se odrazilo i v úspěšné mezinárodní reprezentaci a titulů šampionů na výstavách Interkanin. Tyto úspěchy napomohly i rozšíření do sousedních zemí, zejména tehdejší NSR.

Dále se MVDr. Martinec věnuje současnému stavu: Chovatelská problematika je obdobná jako u ostatních barevných rázů, s čistokrevnou plemenitbou nevystačíme vzhledem k omezené chovatelské základně. Osvěžení krve havanou je čas od času vhodné i v současnosti, častěji je regeneraci nutno provést s pomocí ČSč. Předností tohoto barevného rázu je u řady zvířat typičnost - právě vliv charakteristických znaků havanského králíka (hlava, uši) je zajímavý a přínosný.

4.4. Divoce zbarvený + Železitý

Branda uvádí: "Tyto dva barevné rázy jsou uvedeny společně, neboť mají bezprostřední spojitost. O vyšlechtění ČSdiv se pokoušel již v roce 1946 jeden pražský chovatel, který použil ke šlechtění králíka divokého. Dosáhl, jak jsem se sám mohl přesvědčit, velmi dobrých výsledků. Po jeho smrti však v dalším šlechtění nikdo nepokračoval. Asi po 20 letech se ČSdiv objevil na výstavě v Hlinsku, kde ho vystavil jeden z dlouholetých špičkových chovatelů ČS ve vynikající kvalitě. Později převzal celý chovný kmen jeden z mladších chovatelů. V té době byl ČSdiv v chovech vcelku početně zastoupen, ale jeho kvalita výrazně klesla. Tehdy se právě objevili jedinci s kresbou železitou. Mám však za to, že to byla pouze genetická náhoda, nikoliv záměrná snaha chovatele. Železité zbarvení je založeno heterozygotně a nelze je tudíž posuzovat jako geneticky čistokrevné. Dnes (rok 1998) se tito

strakáci chovají ve velmi malém počtu. Hmotnost je značně rozdílná, spíše nižší. V typu se objevují užší hlavy a protáhlejší tělo. Kresba je na dobré úrovni, barva kresby je velice rozdílná."

MVDr. Martinec dodává: "Divoký barevný ráz zřejmě vznikl ve Slatiňanech v chovu Františka Švejdy staršího a mladšího. Již v minulosti se jistě vyskytovali strakáci divocí, ale až tito chovatelé se jim soustavně věnovali a dovedli na vysokou úroveň. V roce 1982 dokonce s úspěchem vystavovali tento ráz na výstavě Interkanin v Budapešti. V současné době je úspěšným pokračovatelem Jirí Vacek, jehož chov patří v rámci ČS k vůbec nejlepším."

K rozvoji tohoto barevného rázu zajisté přispěje i zájem o jeho chov v sousedním Německu. Tamní chovatelé projeví o tento barevný ráz zájem a díky aktivitám Klubu tak byl v roce 2010 uskutečněn prodej chovných zvířat našim zahraničním kolegům. Byť není tamním vzorníkem divoký barevný ráz uznán, v rámci novošlechtění byl v roce 2012 tento ráz zastoupen již v 9 německých chovech a lze předpokládat, že další budou přibývat.

Železitý český strakáč je chován stejnými chovateli jako divoký, genetické založení barev předpokládá vyštěpení železité barvy z divokých.

4.5. Žlutý

MVDr. Martinec uvádí, že zmínky o tomto rázu pocházejí již z padesátých let, oficiálního uznání se však dočkal v roce 1972 zásluhou chovatele Hrdiny ze Ždánic. Žlutá barva strakáčů je jednou z nejproblematictějších, většina králíků je spíše divoce žlutá s poměrně výrazným šedým nádechem. Řešením by byla regenerace za použití např. Nč (to doporučoval již Václav Branda při uznávání) a velmi přísná selekce, ovšem byla by to práce nejméně na 5 generací. Dnes se bohužel nedá hovořit o jediném chovu, který by se tímto barevným rázem soustavně zabýval. Lehký optimismus přináší snaha několika chovatelů o regeneraci tohoto barevného rázu (Lachký, Vokolek, Turek).

4.6. Madagaskarový + Želvovinový

I tyto dva barevné rázy uvádí pan Branda společně, i když z jiného důvodu než tomu bylo u ČSdiv a ČSžel. Poprvé také uvádí jméno šlechtitele, protože byl určitě prvním, ale také jediným, kdo se tímto chovem zabýval. Jednalo se opět o pana Hrdinu, u něhož pan Branda roku 1972 prováděl z pověření ÚOK uznávací řízení.

Cituji: "Pan Hrdina byl nejen zkušený chovatel, dobře vybavený genetickými znalostmi, ale především vášnivý výzkumník. Měl takřka

neomezené chovatelské možnosti, a tak využíval velkého počtu chovných zvířat.

Základem pro vyšlechtění ČSmad byli ČSč a králíci durynští. Nechci spekulovat, zda ČSželv byl výsledkem záměrného šlechtění nebo se náhodně objevil v chovu. I tak by tomu mohlo být, protože někteří předkové použitých ČSč mohli mít ve svém genotypu skryté vlohy pro modrou barvu.

Uznávací řízení proběhlo před více než 25 lety (vztaženo k roku 1998), a tak zmíním jen to, co mi zůstalo v paměti.

Oba barevné rázy měly pěknou kresbu, barva kresby plně splňovala požadavky. Zvířata byla poněkud mohutnější, částečně s užším a delším tělem. Srst byla velmi dobrá, a proto jsem také doporučil jejich uznání.

Kontrast bílé s madagaskarovou i želvovinovou byl velmi líbivý. Přesto tito ČS nenašli oblibu u našich chovatelů. Po smrti př. Hrdiny oba rázy úplně vymizely a nejsou v Klubu evidovány." Tolik Václav Branda.

MVDr. Martinec doplňuje, že v minulých letech choval králíčky tohoto rázu Karel Chadraba. Dnes se o regeneraci tohoto barevného rázu snaží přátelé Břečka, Cášek a Potůček.

K příbuznému barevnému rázu želvovinovému (modrý madagaskar) uvádí Martinec jeho zařazení do vzorníku roku 1986. V současnosti není tento ráz bohužel chován.

4.7. Činčilový

Byl dle Martince zařazen do vzorníku až v roce 1994. Patří k nejvzácnějším barevným rázům. Soustavně se tomuto rázu věnuje Zdeněk Svoboda z Borohrádku. Regenerační chov ČSČi má uznán také pan Karel Chadraba z Mančic, nečlen Klubu.

4.8. Černožlutý

Tento barevný ráz má bohatou historii, neboť vznikl jako samostatné plemeno. Na počátku 20. století se plzeňský chovatel Václav Hrubý rozhodl pro vyšlechtění strakáče s černožlutou kresbou. Od roku 1920 tohoto strakáče začal vystavovat a nedlouho poté bylo toto nové plemeno uznáno. Právě pro místo svého vzniku dostalo název Plzeňský strakáč (PS). Pod tímto názvem byl také po dlouhá léta chován.

O několik let dříve než Plzeňský strakáč byl v Německu vyšlechtěn "Rheinische Schecken", v překladu rýnský strakáč. Tato dvě plemena, přesto že si byla velmi podobná, byla vyšlechtěna nezávisle na sobě. Rozdíl však mezi nimi přeci jen byl, a to v typu. Dlouho ale byla obě

plemena chována vedle sebe (resp. plzeňský strakáč u nás, rýnský v Německu) a jedno na druhé nemělo podstatný vliv.

Zásadní zlom v historii plzeňského strakáče nastal roku 1980. V tomto roce byl vydán nový vzorník a ve snaze sjednotit standardy králíků v socialistických státech, byl název plzeňský strakáč vypuštěn a nahrazen názvem třibarevný strakáč (TS). Pod název třibarevný strakáč byl sloučen spolu s německým rýnským strakáčem. Problém byl v tom, že "nově vzniklé" plemeno třibarevný strakáč byl de-facto přejetý standard rýnského strakáče. Tento krok v praxi znamenal likvidaci českého plemena, plzeňského strakáče.

Dále budu citovat z článku "Čeští strakáči, především černožlutí, v' chovatelské Evropě" od přítele Svítla.

"Vzniklá situace byla také způsobena tím, že se nikdy, i přes snahy, nepodařilo založit Klub plzeňského strakáče, který by hájil zájmy tohoto plemene a jeho chovatelů. I proto se začal plzeňský strakáč z výstav v 70. - 80. letech vytrácet.

Problematické hodnocení našeho bývalého plzeňského strakáče podle typu třibarevného strakáče bylo neustále bouřlivě diskutováno. Jedna z diskusí se odehrála i při výstavě mláďat v roce 1983 v Ústí nad Orlicí. Zde a po této výstavě se do čela odpůrců zařazení plemene postavili

přátelé Švejda ze Slatiňan a Laštovka z Maš'ova. Na jejich popud vzal chovatele plemene plzeňského strakáče pod svoje ochranná křídla uznávaný Klub českého strakáče. Tento krok se jeví z dnešního pohledu jako jeden ze stavebních kamenů dalšího bytí černožlutého strakáče u nás. Na popud přítele Laštovky požádal Klub v roce 1983 o povolení výzkumných chovů českých strakáčů v barevném rázu černožlutém.

Jako výchozí plemena byl zvolen český strakáč černý a tříbarevný strakáč tak, aby se přiblížili typem českému strakáči, protože v té době byli už naši tříbarevní strakáči (myšleno plzeňští strakáči posuzovaní dle standardu TS) značně nesourodí vlivem snahy vyhovět platnému vzorníku.

Mravenčí práce šlechtitelů přinášela svoje výsledky, a tak zase pod vlivem přítele Laštovky byla podána žádost o uznávací řízení barevného rázu českého strakáče černožlutého. Tuto žádost Klub jednoznačně podpořil na jaře roku 1989. Na speciální výstavě v květnu 1989 ve Slatiňanech vystavili chovatelé, kteří měli v té době povolený zmiňovaný výzkumný chov, celkem 25 králíků. Posuzovatel, přítel Ing. Sekanina z Telnice, provedl uznávací řízení a konstatoval, že se práce Klubu zdařila. Měl jenom připomínky k pozici hmotnost, jinak bylo jeho hodnocení bez připomínek. Od roku 1994 je černožlutý ráz českého strakáče zařazen ve vzorníku. Je zde uveden i tříbarevný strakáč a je jasné, čím se obě plemena liší."

4.9. Modrožlutý

Tento barevný ráz byl uznán jako poslední z 11 rázů českého strakáče. Do vzorníku byl zařazen až v roce 2003. Soustavně se tomuto rázu zřejmě věnoval pouze chovatel František Vítů z Třeště. Příteli Vítů pomohli i modrožlutí králíci, kteří se vyštěpili v chovu černožlutých strakáčů přítele Hrstky. Dnes je tento sporadicky se vyskytující barevný ráz zastoupen zejména v chovu přátel J. Vacka a T. Moravce.

Zastoupení barevných rázů ČS (kromě černého) v chovech členů Klubu (počty chovů/ samců, samic):

barva	2008	2010	2012
modrá	12/29,68	15/32,73	14/30,69
havanovitá	10/22,48	9/23,51	8/22,47
žlutá	2/3,7	3/6,8	1/4,3
divoká	3/10,20	8/9,24	7/14,23
železitá		6/6,20	6/9,18
činčilová	2/4,10	2/4,9	2/6,7
černožlutá	10/20,45	7/19,41	7/21,46
modrožlutá		1/1,2	2/4,7
madagaskarová			1/2,6
želvovinová	1/1,1		
Celkem	89,199	100,228	112,226

4.10. Problematika náročnosti chovu barevných rázů ČS

Snahou Klubu je i nadále zachovat a rozvíjet paletu barevných rázů ČS. Tyto snahy však často narážejí na specifickou náročnost chovu barevných českých strakáčů. Hlavní problémy spatřuje MVDr. Martinec v následujících faktorech:

- Tvarové a typové vlastnosti ČS základního černého rázu jsou základem náročnosti, už dosažení dokonalosti tvaru a typu není vůbec jednoduché. Výběr co nejkvalitnějších chovných zvířat je jedinou radou – ale musí být z čeho vybírat.
- Úzká chovatelská základna - v malém počtu chovů je minimum chovných králíků, pro šlechtění je pak výhodou poměr samců a samic kolem 1: 2 jak vidíme z počtů zvířat v chovech.
- Nízký počet registrovaných králíčat (zpravidla 1 – 2, vyjíměčně 3 na samici za rok) od tohoto malého počtu králic ukazuje na nízký počet standardně zbarvených králíčat ve vrzích, další příčinou je i malý počet vrhů (1 – 2) na králici během roku. Řešením může být zvýšení počtu vrhů během roku (alespoň 3 – 4), což si vyžaduje především zlepšení podmínek chovu a výživy.

- Základním negativním faktorem je pak malá možnost selekce (nízká intenzita selekce) z odchovů - vybrat dostatečně kvalitní chovná zvířata z minima odchovaných mláďat je opravdu umění.
- Nutností chovu barevných rázů ČS je regenerace v určitých intervalech. Méně často je použito k regeneraci plemeno přinášející požadovanou barvu, to znamená o několik generací delší cestu k žádoucímu výsledku. Výhodou může však být vylepšení tvaru, typu, případně srsti v dalších generacích. Častěji je využit vhodný (co nejdokonalejší) jedinec ČS čb, kdy již ve druhé generaci můžeme u většiny barevných rázů očekávat standardního strakáče použitelného na výstavu.
- Základem úspěchu je výběr vhodných chovných zvířat do chovu, problémem může být úzká krevní základna většiny barevných rázů.

5. Standard plemene

O vývoji, který Český strakáč od dob svého vzniku svědčí i porovnání vůbec prvního a posledního vydaného standardu.

5.1 První standard z roku 1927

Do tohoto vzorníku zařazují se všichni dvoubarevní, strakatí králíci s pravidelnou kresbou jak na hlavě, tak na těle, ať již se jim v jiných zemích říká anglický strakáč nebo německý strakáč, anebo jest to strakatý králík, vypěstovaný z našeho králíka stájového, tedy těla střední velikosti i váhy, drobnější konstrukce a svého zvláštního typu králíka domácího.

Nejdůležitější vlastností českého strakáče jest kresba. Kresbou nazýváme tmavé zbarvení srsti na sněhobílém podkladě v pravidelných obrazcích, představující nám buď úhoře, nebo motýla, neb penízky pravidelně po kožichu rozptýlené.

Na hlavě pak máme ty součásti:

„Motýlek“, nejlepší to okrasa ČS vůbec, jenž jest také nejdůležitější. Skládá se ze dvou křídel vpravo a vlevo nosu rozložených, které uprostřed v polokruhovitý výběžek vybíjejí, a jmenuje se trnem. Černé vousy jsou obzvláště hledány a budiž jim dávána přednost. Horní čelist

musí býti motýlkem úplně kryta, dolní jen částečně. Neúplný motýlek, tj. takový, který vykazuje na horní čelisti některá místa s bílými skvrnami, vylučuje z oceňování.

Rovněž schází-li úplně. Poněkud nepravidelný motýlek tresce se, ale velkou chybou není. Kruhy kolem očí, zvané „oční kroužky“, musí býti co možná stejnoměrně kulaté. – K nim druží se tzv. skvrna skráňová, která tvoří samostatný penízek pod oknem – Slechy buďtež od kořene až ke špici temně tím odstínem barvy kryté, kterýmž hřbet a boky se vyznačují. Úzký pruh tmavých chlupů, který prochází po hřbetě k ocasu, je „úhoř“. Táhne se od hlavy, v prostředku jest poněkud širší a k ocasu se úží, až u kořene ocasu zaniká. Neúplný, nejméně asi 15 cm dlouhý, od kořene ocasu jdoucí úhoř není vadou. Přerušovaný tresce se dle rozměru a jakosti této vady. – Po obou stranách úhoře pravidelně roztroušené černé skvrny v podobě malých penízků nemusí vždy býti okrouhlých tvarů a tvoří tzv. „plášt“, hlavní však jest, aby byly ostře ohraničeny, bílých chlupů postrádaly, a tudíž nepřecházely ponenáhlu promísenými chlupy bílými v barvu základní, bílou. – Čím jest toto roztroušení tmavých skvrn pravidelnější a početnější, tím jest zvíře cennější. – Velikost a váha: Český strakáč, ač do nedávna byl málo racionelně pěstován a tudíž nepatrnou váhu a velikost králíka stájové vykazoval racionelním pěstěním a výběrem největších kusů a pářením

nepříbuzných kusů dosahuje váhy 5 kg. Nejmenší váha kusů vyspělých 2,5kg. Velikost musí být přiměřená váze.

Tvar těla: Hlava ne dlouhá a ne táhlá, spíše široká, uši poměrně krátké, silné, plně jako samet černou srstí pokryté, tělo samo zavalité, krátké, velikost a váze přiměřeno. Oči hnědé.

Srst: Srst ČS, budiž hustá, krátká, přiléhavá, jestliže rukou proti ní jedeme. Barva její jest v základě sněhobílá a pokrytá skvrnami černými, ač všechny ostatní rázy barevně jsou přípustný, přece černobílému jako cennějšímu, dává se při jinak stejné kvalifikaci přednost. – Pro zvíře ideální jest, tako stupnice bodů:

Kresba:

I. Kresba hlavy:

- | | |
|-----------------|---------|
| a) motýlek | 10 bodů |
| b) oční kroužky | 5 bodů |
| c) uši | 5 bodů |

II. Kresba ostatního těla:

- | | |
|----------|----------------|
| d) úhoř | 20 bodů |
| e) plášť | 10 bodů |
| | 50 bodů |

Velikost a váha 20 bodů

Tvar těla 10 bodů

Srst 10 bodů

Péče 10 bodů

100 bodů

Hrubé vady: Bílá skvrna v motýlku, na uších, schází-li jedna nebo obě skvrny skráňové, poloviční motýlek, schází-li úhoř nebo plášť, úhoř kratší jak 15 cm.

Menší vady: Nepravidelný motýlek s malými záhyby, rozštěpený trn, příliš malý trn, bílé chlupy na uších malé skvrny (černé nebo základní barvy) na hlavě do kresby nezasahující, (nečistý obličej), oční kroužek splývající s očním bodem, přerušovaný úhoř.

5.2 Současný standard plemene


Genotyp:

AA BB CC DD gg Kk	černý (ČSč)
AA BB CC dd gg Kk	modrý (ČSm)
AA BB cc DD gg Kk	havanovitý (ČShav)
AA bb CC DD GG Kk (yy)	žlutý (ČSž)
AA bb CC DD gg Kk	madagaskarový, (ČSmad, ČSDu)
AA BB CC DD GG Kk	divoce zbarvený (ČSdiv)
AA B _e B CC DD GG Kk	železitý (ČSžel)
AA bb CC dd gg Kk	želvovinový - isabella (ČSželv)
a _{chi} a _{chi} BB CC DD GG Kk	činčilový (ČSči)
AA b _j b _j CC DD gg Kk	černožlutý (ČSčž)
AA b _j b _j CC dd gg Kk	modrožlutý (ČSmž)

Měsíční přírůstky hmotnosti:

měsíc	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
kg	0,5	0,9	1,5	2,0	2,4	2,7	3,0	3,3

Bodovací stupnice:

1.	Hmotnost	10 bodů	
2.	Tvar	20 bodů	
3.	Typ	20 bodů	
4.	Srst	15 bodů	
5.	Kresba	20 bodů	
6.	Barva bílého základu, barva kresby	10 bodů	
7.	Péče a zdraví	5 bodů	
		100 bodů	

Pozice 1. - Hmotnost

3,00 - 3,14 kg	3,15 - 3,29 kg	3,30 - 4,00 kg
8 bodů	9 bodů	10 bodů

Pozice 2. - Tvar

Všeobecná

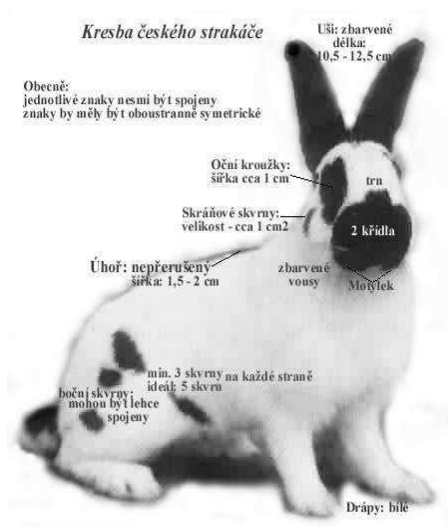
Pozice 3. – Typ

Tělo: válcovité, zavalitější s krátkým krkem, jemnější kostry. Hlava: krátká a široká. Končetiny: středně dlouhé » Postoj: středně vysoký. Uši: masité, dobře osrstěné, na koncích pěkně zaoblené, délka 10,5 - 11 cm.

Pozice 4. – Srst

Srst: hustá v podsadě. Pesíky: pravidelně rozmístěné, nepřilíši dlouhé. Délka krycího chlupu je asi 2,5 cm.

Pozice 5. – Kresba



Kresba hlavy: motýlek, skráňové skvrny, oční kroužky, zbarvení celých uší Motýlek: tvoří kresbu nosní. Tvoří ho: dvě plná *oboustranná křídla*, která mají uprostřed nad nosem zaoblený výběžek - *trn*. Křídla se obloukovitě rozkládají přes ústní koutky a zasahují lehce obrubu spodního pysku. Oční kroužky - tvoří oční obrubu, jsou zcela uzavřené, stejnoměrně široké asi 1 cm. Skráňové skvrny - pod očními kroužky, kruhové mají přednost, plocha = cca 1

cm². Uši: zcela zbarvené, u kořenů bílé, od ohraničené základní barvy ostře

Kresba těla: úhoř a boční kresba

Úhoř - 1,5 až 2 cm široký barevný pruh počínající v týle a probíhající nepřerušeně ppo hřbetě až ke koření pírka. Pírko: zbarvena vrchní část.

Boční kresba - jemné skvrny rozložené stejnoměrně po obou stranách zadní partie těla. Nemají zabíhat do sebe ani se dotýkat úhoře. Ideální stav: 5 skvrn na každé straně.

Pozice 6. - Barva bílého základu, barva kresby

Základní barva: čistě bílá v krycím chlupu i podsadě.

Barva kresby:

a) **ČS černý:** sytě černá s mimořádným leskem, břicho je poněkud matnější, zcela stejnoměrná, bez odstínových odchylek - jako u Aljašky, bez bílých nebo jinobarevných chloupků. Podsada: modrá. Oči: hnědé, tmavší odstín. Vousy: pigmentované. Drápy: bílé.

b) **ČS modrý:** lesklá, sytá modř o něco světlejší než u Vídeňského modrého. Bez bílých nebo jinobarevných chloupků. Podsada: šedomodrá světlejšího odstínu. Oči: tmavěji šedomodré. Vousy: pigmentované. Drápy: bílé

c) **ČS havanovitý:** havanovitě hnědá bez bílých nebo jinobarevných chloupků. Podsada: šedomodrá. Oči: hnědé. Vousy: pigmentované. Drápy: bílé

d) **ČS žlutý:** odpovídá barvě Sž bez lesku, lépe barvě Nč bez bílých, černých nebo jinobarevných chloupků. Oční kroužek: velmi úzký světlejší až šedobílý proužek. Podsada: nažloutlá až slabě načervenalá. Oči: hnědé. Vousy: pigmentované. Drápy: bílé

e) **ČS madagaskarový:** Barva krycího chlupu: žlutohnědá až žlutočervená. Závoj: na této barvě se rozprostírají velmi tmavé pesíky tvořící velmi jemný sazovitý závoj. Oči: tmavohnědé. Vousy: pigmentované. Drápy: bílé

f) **ČS divoce zbarvený:** Odpovídá některému ze tří stupňů divokého zbarvení, jak je popsáno u Belgického obra. Podsada + mezibarva: odpovídá zbarvení BO. Oči: hnědé. Vousy: pigmentované. Drápy: bílé

g) **ČS železitý:** odpovídá 5. a 6. pozici belgického obra železitého. Vousy: pigmentované. Drápy: bílé

h) **ČS želvovinový:** odpovídá madagaskarovému zbarvení, ale na místě černých chloupků jsou modré bez bílých. Oči: šedomodré. Vousy: pigmentované. Drápy: bílé

i) ČS činčilový: barva odpovídá Čm v páté a šesté pozici. Vousy: pigmentované. Drápy: bílé

j) ČS černožlutý: Všechno kresebné znaky musejí být dvoubarevné (složené z barev černá + žlutá) s výjimkou skráňových skvrn, které mohou být jednobarevné. Kresebné barvy: lesklá sytě černá + žlutá s oranžovým nádechem. Obě barvy mají být bez bílých nebo jinobarevných chloupků. Oči: hnědé. Vousy: pigmentované. Drápy: bílé

j) ČS modrožlutý: Všechno kresebné znaky musejí být dvoubarevné (složené z barev modrá + žlutá) s výjimkou skráňových skvrn, které mohou být jednobarevné. Kresebné barvy: lesklá sytě modrá + žlutá s oranžovým nádechem. Obě barvy mají být bez bílých nebo jinobarevných chloupků. Oči: hnědé. Vousy: pigmentované. Drápy: bílé

Pozice 7. - Péče a zdraví

Přípustné vady

Pozice 1. - Stupnice hmotnosti

Pozice 2. - Všeobecná

Pozice 3. - Všeobecná č. + tělo a hlava: mírné odchylky od požadovaného typu. Kostra: poněkud hrubší. Končetiny: příliš krátké, hrubé, dlouhé. Uši: tenké, menší odchylky od stanovené délky.

Pozice 4. - Srst: řídká. Pesíky: tvrdé, nepružné, nepravidelně rozmístěné. Menší odchylky od předepsané délky srsti v krycím chlupu.

Pozice 5. - Trn: příliš velký, malý, mírně zdeformovaný. Motýlek: mírně deformované křídlo, křídla nezasahující obrubu spodního pysku. Nežádoucí skvrny: na hlavě. Oční kroužky: nestejněměrné, širší, užší. Skráňové skvrny: nestejněměrné, větší, menší. Kresba: méně ostré ohraničení uší na čele.

Úhoř: méně stejnoměrný, zoubkovaný, širší, užší. Boční kresba: chudší nebo bohatší, asymetrie na obou stranách. Boční skvrny: lehké spojení. 1 až 3 barevné skvrny na přední partii těla (nepočítá se hlava a uši), je jedno jestli je na povrchu nebo na spodině těla vč. zátylku a hrudních končetin.

Pozice 6. - Bílý základ: nažloutlý nebo jiný nádech. Podsada bílého základu: nažloutlá nebo našedlá. Barva kresby: méně výrazná nebo smytá, ojedinělé barevně nepřípustné chloupky. Skvrnka: bílá na povrchu pířka, ve zbarvené skvrně boční kresby nebo v dolní polovině

uší. Horní pysk: růžově zbavený rozštěp. Oči: mírné odstínové odchylky od předepsané barvy. Drápy: pigmentované. Vousy: bezbarvé (bílé).

Pozice 7. - Péče a zdraví

Všeobecná

Nepřípustné vady

Pozice 1. - Hmotnost nižší než 3,00 kg a vyšší než 4,00 kg (neklasifikován)

Pozice 2. - Všeobecná

Pozice 3. - Všeobecná č. + Typ: vysloveně dlouhý, protažený (výluka).
Hlava: úzká, dlouhá (výluka). Uši: <9 > 12,5 cm (výluka).

Pozice 4. - Srst: téměř bez podsady (výluka), a velké odchylky od stanovené délky v krycím chlupu (výluka).



Pozice 5. - Kresba:

Kresba hlavy: Motýlek - neúplný (výluka). Skráňová skvrna - chybí (výluka). Trn - chybí (výluka). Spojení: jedné skráňové skvrny s očním kroužkem (neklasifikován), obou skráňových skvrn a očních kroužků (výluka),

očního kroužku s motýlkem (výluka), očního kroužku nebou skráňové skvrny s kresbou uší (výluka). Oční kroužky: neuzavřené (výluka). Spodní pysk: celý úplně zbarvený. Chybějící jakýkoliv kresebný znak na hlavě (výluka). Kresba těla: Úhoř - jakkoliv přerušený (výluka), Boční kresba: méně než 3 skvrny na jedné nebo obou stranách, přičemž se nepočítá patní skvrna přecházející na bok (neklasifikován), úplné splnutí b. kresby nebo plášťová kresba (výluka). Více než tři barevné skvrny na přední partii těla (mimo hlavy a uší) včetně zátylku a hrudních končetin (neklasifikován). Skvrnky na strucích králic nejsou vadou.

Pozice 6. - Bílý základ: silně nažloutlý nádech (výluka), silně znečištěný (neklasifikován). Kresba: silné promísení bílými chloupky (výluka). Oči: Jiná barva (výluka). Bílá skvrnka: v motýlku, očním

kroužku, skráňové skvrně, horní polovině uší (ve všech příp. výluka).
Skvrnka jiné barvy než je posuzovaný bar. ráz (výluka). Podsada
kresby: bílá nebo jiná barva (výluka). Bílý rozštěp pysku nebo skupina
bílých chloupků na rozštěpu (vždy výluka).

Pozice 7. - Péče a zdraví

Všeobecná

6. Chovatelé

Seznam členů Klubu k 1. 1. 2013:

Jméno	Bydliště	Tel./ Mail	ČS
Ambrož František	Ondrova 31, 635 00, Brno	546 222 602	č
Andrlík Václav	Svépomoc 190, 572 01, Polička	461 722 014 605 001 876	č
Bartoň Marcel	Frenštát pod Radhoštěm, Markova 222, 744 01		č, čž
Branžovský Martin	Švábenice 109, 683 24	736 263 672	č
Brulík Pavel	Řepová 18, 789 85, Mohelnice	604 102 447 martinbranzovsky@seznam.cz	m
Břečka Jiří	Benešovská 506, 285 06 Sázava	606 908 626 huana@centrum.cz	č, mad (reg)
Cásek Jiří	Čučice 5, 664 12, Oslavany	721 716 158 jiricasek@gmail.com	č, mad (reg)
Dvořák Pavel	Milovice 1, 768 02 Zdounky	602 796 892	č
Gajdůšek František	Prakšice 316, 687 56	572 672 315	č
Gregorová Kateřina	Purkyňova 801, 539 01, Hlinsko v Čechách	721 420 454	m
Hamza František	Lidická 455, 552 03, Česká Skalice	491 452 737	bez chovu
Havel Milan	Purkyňova 424, 539 01, Hlinsko v Čechách	602 485 542 mhavel@email.cz	č
Havrda Josef	Štefanikova 2958, 544 00, Dvůr Králové n. L.	731 790 831	č

Horinka Pavel	Tasov 163, 696 63, Hroznová Lhota	518 327 759, 731 077 541	č
Hovorka Jiří	Kremličkova 936, Kolín II, 280 02	777 743 361 jiri.hovorka59@seznam.cz	č
Hrabák Zdeněk	Zaječov 21, 267 63, Nová Ves	311 572 618, 732 204 387	č
Hrstka Ladislav	Rozhovice 17, 538 03, Heřmanův Městec	722 731 220	čž
Hubáček Vojtěch	Moravská 442, 696 19, Mikulčice	723 424 824	č
Kmošek Vlastimil	Chmelík 25, 570 01, Litomyšl	731 441 577 Numida.m@seznam.cz	č
Kosík Ladislav	Ohrazenice 33, 675 51, Jaroměřice n. Rokytinou	568 441 333	č
Kouřil Pavel	Zahradní 468, 679 63, Velké Opatovice	607 515 730 Kouril468@atlas.cz	č, m
Kracík Miloslav	Třtěníce 68, 507 04	608 239 851, kracik.mirek@tiscali.cz	č, hav, čž
Krajkovič Petr	Smetanova 242, Dvorce 793 68	773 555 430 petrkrajkovic@seznam.cz	m, hav
Kratochvíl Jaroslav	Ondřejov 61, 251 65	t/fax:323 649 257, 737 261 757, jarda.kratochvil@volny.cz	č
Křemeček Josef	Šardická 1127, 696 04, Svatobořice - Mistřín	723 565 689	hav
Kubát Miloslav	Sokoleč - Polní 256, 290 01, Poděbrady	604 349 988	č
Kubičková Jitka	České Kopisty 45, 412 01, Litoměřice	416 782 604, 733 523 079, jtika.kubickova@atlas.cz	č
Kupec David	R. Houdka 2245, 272 01, Kladno	602 632 282, kdave@seznam.cz	hav
Lachký Jan	Na Vyhlídce 900, 685 01, Bučovice	517 383 242, 731 245 312	č, m
Laštovka Zdeněk st.	Radonice u Kadaně 133, 431 55		čž

Laštovka Zdeněk ml.	Kostelní 113, 431 56, Mašťov	474 397 462 736 785 739, LastovkaZdenek@seznam.cz">LastovkaZdenek@seznam.cz	č, hav, želv
Mach Jiří	Jiráskova 671, 535 01, Přelouč	466 958 912, 724 914 535, mechj@centrum.cz	m
Machač Jan	Dolní 55, 691 03, Rakvice	723 381 896	č
Malina Jan	Podolí - Žleb 201, 686, Kunovice	732 488 140	č
Martinec Miloslav	Havlíčková 31, 602 00, Brno	543 243 730, 603 538 481, mimartinec@seznam.cz	hav
Mašek Vladimír	Dělnická 71, 417 12, Proboštov	602 331 677, masekmakoma@seznam.cz	č
Matysík Jaroslav	Komenského 354, 793 68, Dvorce	603 214 509	č, m, div, žel,
Med Miroslav	Březinka 16, 294 25, Katusice	326 394 141	č
Mička František	Hrubá Vrbka 157, 696 73	773 065 146	č
Mička Miloš	Veslařská 694, 592 31, Nové Město na Moravě	561 023 517	č
Mička Tomáš	Velká nad Veličkou 845, 696 74	518 382 255	Č
Moravec Tomáš	Dubská 199, 109 00, Praha 10 - Horní Měcholupy	602 614 329, moravectomas1@seznam.cz	mž, div
Morbicr Josef	Bochoř 252, 750 02, Přerov	777 252 154	č, m, div, žel, ž, čž
Moulis Karel	Komenského 659, 348 15, Planá u M. Lázní	374 798 888	č
Novotný Jaroslav	Kunčice 32, 561 51, Letohrad	607 836 519	č
Nykl Josef	Kamenec 95, 572 01, Polička	461 724 349, 774 309 980	č

Ovesný František	Velká Kraš 142, 790 58	720 610 585 ovesny.kras@centrum.cz	č
Palounek Oldřich	Čejetice 54, 293 01, Mladá Boleslav	774 297 302	č
Pašek Jiří	Náměstí Vítězství 150, 685 01, Bučovice		
Peták Jaroslav	Vinařice 36, 267 01, Králov Dvůr	311 684 824	m
Plaček Ladislav	Zemědělská 463, 588 32, Brtnice	602 100 679, ladislav.placek@2020.cz	m, hav
Pluhař Vladimír	Krásná Hora 6, 582 34	569 488 148	č
Potůček Bohuslav	Kostelní 88, Maš'ov, 421 56	721 407 916 pennant.team@seznam.cz	m, mad (reg.)
Potůček Martin	Kostelní 88, Maš'ov, 421 56	722 171 462 borec.maty@seznam.cz	č, m
Pražan Josef	Za Drahou 299, 539 01, Hlinsko v Čechách	469 313 640, 733 500 668	č
Procházka Josef	Horní Kruty 60, 281 46	773 603 805	č
Rajnošek Jaroslav	Na Pískách 1398, 696 03, Dubňany	728 884 790	č
Rešovský Štefan	Kvaň 150, 267 62, Komárov u Hořovic	602 221 860, s.resovsky@volny.cz	hav
Rovenský Jiří	Lidická 1101, 697 01, Kyjov	604 567 158, rocschkyjov@centrum.cz	č, div, žel
Samec Josef	U Rybníčka 334, 398 51, Sepekov	382 581 157, 606 372 540	č
Smetana Ladislav	Křižanov 38, 789 01, Zábřeh na Moravě	602 935 971	č, hav
Suchý Petr	Jateční 588, 40721, Česká Kamenice	606 591 042 zaidaps@seznam.cz	div, žel

Sviták František	Líšňany - Kašíkov 242,440 01, Louny	415 691 563	č
Svítil Jiří	Roštín 342, 768 03	605 143 551, Jiri.Svitil@seznam.cz	čž
Svoboda Zdeněk	Častolovické Horky 1,517 41, Kotelec n. Orlicí	494 530 264, 731 106 106	č, m, hav, či
Švehla Prokop	Lidická 544, 336 01 Blovice	736 623 526	č
Šantora Miloslav	Petrohradská 2898,772 04, Kladno 4	733 471 465	hav
Tuček František	Nové Město n. C. 16,503 51, Chlumec n. C.	722 162 551, 495 485 677 (dcera)	č
Tuček Josef	Krakovany 239, 281 27	722 277 780	č, m, či, čž
Vacek Jiří	Výprachtice - Koburk 15, 563 01, Lanškroun	602 194 347, jivako15@seznam.cz	č, div, žel, mž, m
Vácha Jindřich	Sepekov 15, 398 51	737 368 336	Č
Vlastník Jaroslav	Krakovany 125, 281 27	721 989 539, vlastnikjaroslav@seznam.cz	č, div, žel
Vlček František	Tyršova 1, 682 01, Vyškov na Moravě	728 778 760	
Vokolek Ladislav	Kořenice 83, 280 02	608 081 427, 604 228 934, ladislav.vokolek@seznam.cz	č, m
Vosáhlo Michal	Topolová 909A, 289 24, Milovice nad Labem 3	737 840 468, vosahlom@seznam.cz	č
Záhlava Lukáš	Bušovice 59, 338 24	605 423 981 lukas.zahlava@seznam.cz	čž, č

7. Speciální výstavy strakáčů

Hlinsko	21 - 23.8.1970		
Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů	
černý	202		
modrý	28		
havanovitý	11		
žlutý	2		
plzeňský strakáč	35	8	
Celkem	243	88	

Kolín	19 - 20.6.1971		
Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů	
černý	195	69	
modrý	20	13	
žlutý	7	3	
havanovitý	1	1	
madagaskarový	6	1	
plzeňský strakáč	25	10	
Celkem	229	87	

Kolín	9 - 10.12.1978		
Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů	
černý	41	14	
plzeňský strakáč	3	1	
Celkem	44	15	

Kolín	16 - 17.6.1979		
Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů	
černý	142	46	
modrý	11	4	
havanovitý	3	2	
žlutý	5	3	
madagaskarový	3	1	
divoký	1	1	
Celkem	188	57	

IV Celostátní výstava	Česká Skalice	3 - 4.12.1983	
Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů	
černý	153	50	
modrý	9	4	
havanovitý	10	2	
divoký	3	1	
černožlutý (PS)	11	5	
Celkem	186	62	

Čestné ceny Hrstka, Labuť

VIII	Kolín	15 - 16.6.1985	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	97	40
	modrý	9	4
	divoký	7	3
	madagaskarový	2	1
	japanovitý	2	2
	Celkem	117	50

IX	Kolín	Čestné ceny 13 -14.6.1987	Bára
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	90	32
	modrý	9	4
	japanovitý	11	5
	havanovitý	2	1
	železitý	1	1
	Celkem	113	43
	Čestné ceny	Nykl, Pražan, Tuček, Hrstka	

X	Kolín	2 - 3.12.1989	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	157	49
	modrý	9	4
	černožlutý	17	5
	havanovitý	2	1
	železitý	5	1
	Celkem	190	60
	Čestné ceny	Dvořák, Havrda, Palounek, Bernát, Hrdina, Laštovka	

XI	Kolín	12 - 13.1.1991	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	158	48
	modrý	19	7
	černožlutý	12	4
	havanovitý	1	1
	železitý	6	3
	žlutý	4	2
	Celkem	200	64
	Čestné ceny	Dvořák, Palounek, Hamza, Bernát, Bára, Hrstka, Ambrož	

XII	Kolín	7 - 8.12.1991	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	131	37
	modrý	19	5
	havanovitý	6	2
	černožlutý	6	1
	divoký	5	1
	čínčilový	3	1
	Celkem	170	47
	Čestné ceny	Dvořák, Dřevíkovský, Kratochvíl, Pražan, Šalda, Svoboda, Veselý Hrstka	

XIII	Kolín	5 - 6.12.1992	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	96	29
	modrý	10	4
	černožlutý	5	1
	divoký	4	1
	černožlutý	5	1
	Celkem	125	38
	Čestné ceny	Palounek, Kosík, Nykl, Havrda, Šalda, Svoboda, Hrstka Netolický, Bára, Kratochvíl	

XIV	Kolín	4 - 5.12.1993	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	119	30
	modrý	13	5
	havanovitý	7	3
	divoký	5	1
	černožlutý	6	1
	Celkem	150	40
	Čestné ceny	Ondráček, Procházka, Koucourek, Laštovka, Veselý, Hrstka Bára, Pražan, Šimeček,	

XV	Kolín	3 - 4.12.1994	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	104	25
	modrý	7	3
	havanovitý	4	3
	divoký	5	3
	černožlutý	7	2
	Celkem	127	36
	Čestné ceny	Ondráček 2x, Šalda, Veselý 2x Hrstka, Drahňovský, Mička M. Machač, Nykl J., Nykl M., Laštovka	

XVI	Kolín	2 - 3.12.1995		
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů	
	černý	102	32	
	modrý	5	2	
	havanovitý	5	2	
	černožlutý	15	4	
	Celkem	127	40	
	Čestné ceny	Havrda, Ambrož, Machač, Odnřáček, Pražan, Homoláč		
XVII	Kolín	7 - 8.12.1996		
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů	
	černý	99	29	
	modrý	5	2	
	divoký	3	1	
	černožlutý	4	1	
	Celkem	111	33	
	Čestné ceny	Pražan, Nykl, Mička, Homoláč, Hrstka, Fousek		

XVIII	Kolín	6 -7.12.1997		
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů	
	černý	102	34	
	modrý	17	6	
	havanovitý	1	1	
	železitý	2	2	
	černožlutý	17	5	
	Celkem	139	48	
	Čestné ceny	Vácha, Kocourek, Nykl, Svítíl		

XIX	Kolín	5.12.1998		
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů	
	černý	114	34	
	modrý	23	7	
	havanovitý	6	2	
	žlutý	1	1	
	divoký	5	1	
	černožlutý	12	3	
	Celkem	161	48	
	Čestné ceny	Švolba, Havrda 2x, Palounek, Dvořák, Klouček, Chadraba, Mička, Hrstka 2x		

XX	Kolín	4.12.1999	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	110	33
	modrý	24	6
	havanovitý	20	5
	žlutý	3	1
	madagaskarový	3	1
	divoký (žel)	14	3
	černožlutý	15	3
	Celkem	189	52

XXI	Kolín	2.12.2000	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	125	38
	modrý	29	9
	havanovitý	16	6
	žlutý	8	2
	madagaskarový	2	1
	divoký	10	5
	železitý	5	2
	černožlutý	11	4
	Celkem	206	67
	Čestné ceny	Kubát, Mička M., Poledňa, Šalda, Kracík, Vacek, Svítal	

XXII	Kolín	8.12.2001	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	153	49
	modrý	23	9
	havanovitý	34	11
	žlutý	5	1
	madagaskarový	2	1
	divoký	12	4
	železitý	9	3
	černožlutý	22	6
	Celkem	260	84

XXIII	Kolín	7.12.2002	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	140	49
	modrý	8	5
	havanovitý	10	3
	divoký	10	3
	železitý	10	3
	činčilový	4	2
	černožlutý	11	4
	Celkem	193	69

Čestné ceny

Ambrož, Havel, Pražan, Sirotek
Morbicr, Kracík, Vacek 2x, Šálek,
Břečka, Horynka, Procházka
Vonášek, Chabrada, Hrstka

XXIV

Kolín

6 - 7.12.2003

Barevný ráz

**Vystaveno
kusů**

**Počet
vystavovatelů**

černý

140

49

modrý

11

3

havanovitý

5

3

žlutý

4

1

divoký

10

3

železitý

9

3

čínčilový

5

2

černožlutý

14

3

Celkem

198

68

Čestné ceny

Lachký, Nykl, Procházka, Sirotek,
Netolický, Odráček, Sviták,
Vacek, Chadraba, Hrstka 2x, Šálek
Vonášek, Míčka F., Veselý, Tuček
Svoboda

XXV	Kolín	4.12.2004	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	133	38
	modrý	19	5
	havanovitý	11	2
	divoký	5	2
	železitý	4	1
	činčilový	1	1
	černožlutý	13	4
	Celkem	186	53
	Čestné ceny	Pašek, Gajdůšek, Vácha, Kubát, Sirotek 2x, Šalda, Kracík, Hrstka, Vacek, Drahňovský	

XXVI	Kolín	3.12.2005	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	109	29
	modrý	9	3
	havanovitý	9	2
	divoký	7	2
	železitý	6	2
	černožlutý	22	4
	Celkem	162	42
	Čestné ceny	Lachký, Palounek, Pražan, Sviták, Vacek, Svítal	

XXVII	Kolín	2.12.2006	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	73	25
	modrý	20	6
	havanovitý	4	2
	žlutý	1	1
	madagaskarový	1	1
	divoký	2	1
	železitý	1	1
	černožlutý	19	4
	Celkem	122	41
	Čestné ceny	Lachký, Nykl, Pražan, Samec, Svítil, Sviták, Gregorová, Hrstka	

XXVIII	Kolín	8.12.2007	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	47	12
	modrý	9	3
	divoký	8	2
	železitý	4	1
	černožlutý	8	3
	Celkem	76	21
	Čestné ceny	Gajdůšek, Ondráček, Palounek, Vacek 2x, Hrska, Pražan, Gregorová	

XXIX	Kolín	6.12.2008	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	84	29
	modrý	19	7
	havanovitý	8	1
	žlutý	1	1
	divoký	5	2
	železitý	4	3
	černožlutý	16	4
	Celkem	137	47
	Čestné ceny	Lachký, Mička M., Palounek 2x, Vacek, Matysík, Vacek, Chadraba, Hrstka, Svítíl, Šantora, Jelínek	

XXX	Slavkov u Brna	12 -14.11.2009	
	Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
	černý	96	23
	modrý	8	2
	havanovitý	4	1
	divoký	10	2
	železitý	4	2
	černožlutý	18	3
	Celkem	140	33
	Čestné ceny	Lachký, Pražan, Gajdůšek 3x, Hrstka, Svítíl, Lachký, Brulík, Vacek	

XXXI Kolín 4.12.2010

Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
černý	90	23
modrý	17	6
havanovitý	5	3
žlutý	1	1
divoký	2	1
železitý	2	1
čincilový	2	1
černožlutý	14	2
Celkem	133	38

Čestné ceny Gajdůšek, Lachký, Vokolek, Mička, Sviták, Vokolek, Svitil, Hrstka

XXXII Kolín 3.12.2011

Barevný ráz	Vystaveno kusů	Počet vystavovatelů
černý	57	20
modrý	6	4
havanovitý	16	4
žlutý	1	1
divoký	11	3
železitý	8	3
čincilový	2	1
černožlutý	8	2
modrožlutý	4	1
Celkem	113	39

Čestné ceny Vácha, Samec, Hovorka, Mička, Sviták, Tuček Palounek, Vokolek, Vacek 2x, Vlastník 2x, Hrstka

8. Použité zdroje

Branda V., Český strakáč v našich chovech, časopis Chovatel 8/1998

Dražan J., Králík Český strakáč a jeho chov, 1945

Kálal V., Vznik a vývoj českého strakáče, Chovatel 12/1962

Komzák S.; Vzorník; 1927

Martinec M.; ČS – barevné rázy; Chovatel 2009

Schönfelder J., Český strakáč a 8 výročí klubu chovatelů ČS, Chovatel 11/2012

Svítil J., Čeští strakáči, především černožlutí, v chovatelské Evropě; Chovatelský magazín; 2/208

Zadina J.; O původu českého strakáče; Chovatel 4/2008

Zadina J.; Vzorník plemen králíků, 2003

Zpravodaje Klubu chovatelů ČS

Vzpomínáme

(Josef Havrda)

Osmdesát let Klubu ČS máme, na prošílá léta vzpomínáme,

Nikdo, kdo u zrodu byl, těchto chvil se nedožil.

Strakáči nebyli tak jak je máme, na výstavách poznáváme.

Chyby, které zprvu měli, musely být odstraněny.

Skráňové skvrny a oční kroužky často se navzájem dotýkaly,

Oční kroužky klínky měly, tvarem poslouchat nechtěly.

Úhoř, ten potrhaný byl, co let všechny potrápil.

Černé pírkó byl jen sen, dlouhou dobu nesplněn.

Ti, kteří to kdysi dávali, dnes již nejsou mezi námi.

Jejich jména sotva známe, přesto na ně vzpomínáme.

Dědičnost to pravda je, často s námi zle hraje.

Dědičnost jak hrdá žena, nechce býti podmaněna.

Každou chybu tvrdě trestá.

Chovat straky nebylo nikdy lehké, to vám i dnes každý řekne.

Nenechme se odradit, za svým cílem třeba jít.

Na závěr pak přeji všem, radost, úspěch v chovu jen!



Připravil: Lukáš Záhlava

Vydáno nákladem: 85 kusů

Rok vydání: 2013